

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către avocatul, Catană Eugeniu, în numele inculpatul Sprincean Valerii Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2013 și sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2012, în cauza penală în privința lui,

Sprincean Valerii Mihail, născut la 03 ianuarie 1980, originar din r-l Criuleni, domiciliat mun. Chișinău com. Bubuieci str. Miorița, 26/2 ap. 35.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 30.03.2012 pînă la 03.08.2012

2. în instanța de apel din 20.12.2012 pînă la 11.11.2013

3. în instanța de recurs din 18.02.2014 pînă la 06.05.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Avocatul, Eugen Catană, care a solicitat admiterea recursului.

Inculpatul, Valerii Sprincean, care a solicitat admiterea recursului.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 august 2012, Sprincean V.M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 109 Cod penal, a fost încetat procesul penal în privința lui Sprincean V.M. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la Sprincean V.M. și Cotorcea Serghei Grigorii, în beneficiul părții vătămate Vaicăr Robert a prejudiciului cauzat în sumă de 2147 lei.

Prin aceiași sentință Mînzat Serghei Semion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 152 alin. (2) lit. e), art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și Cotorcea Serghei Grigorii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 152 alin. (2) lit. e), art. 188 alin. (2) lit. b), f), art.

186 alin. (2) lit. b), d), art.217 alin. (3) lit. c), art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în privința cărora recurs nu a fost declarat.

2. Potrivit sentinței, Cotorcea S.G. la 30 octombrie 2011, în jurul orei 18.30, aflându-se în localul unui bar de pe teritoriul Gării Auto, amplasat pe str. M. Varlaam 58, mun. Chișinău, în rezultatul unei înțelegeri prealabile cu Sprincean V.M., i-au insuflat încredere și au convins-o pe cet. Diacov Tatiana să lase sub supravegherea lor valiza ce-i aparține, în timp ce ea o să-și cumpere bilet pentru călătorie. Ulterior, conform planului stabilit, Cotorcea S.G. a rămas în localul barului în așteptarea cet. Diacov T., iar Sprincean V.M. i-a sustras valiza în valoare de 500 lei, în interiorul căreia se aflau bunuri cu valoarea totală de 2600 lei, în rezultatul cărui fapt părții vătămate Diacov T. i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3100 lei.

Sprincean V.M. și Cotorcea S.G. la 24 octombrie 2011, în jurul orelor 19.00-19.30, aflându-se în imediată apropiere de barul „Hamed”, amplasat pe adresa bd. Ștefan Cel Mare, 64, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, în rezultatul unei înțelegeri prealabile, au aplicat forța fizică însoțită de violență periculoasă pentru sănătatea părții vătămate cet. Vaicăr R., exteriorizată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului cu pumnul, în vederea paralizării rezistenței acestuia, cauzând părții vătămate conform concluziilor raportului de expertiză medico legală nr. 3288/D din 13 decembrie 2011 vătămare corporală ușoară. După ce partea vătămată și-a pierdut cunoștința, aceștia i-au sustras părții vătămate o geanta în valoare de 60 lei în interiorul căreia se aflau bunuri în valoare de 9360 lei. Tot atunci din sacoul părții vătămate Vaicăr R. a fost sustras un portmoneu în valoare de 150 lei, în interiorul căruia se aflau mijloace bănești în sumă de 1457 lei; carduri bancare și acte personale; un telefon mobil de model „Motorola EX128” în valoare de 2000 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate Vaicăr R. un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 13.028 lei.

Astfel, acțiunile lui Sprincean V.M. au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal, *tîlhăria, adică, atacul săvîrșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate, săvîrșit de două persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile*, și în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *furt, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit de două persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Sprincean V.M. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acesta să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, luînd în considerație art. 34 alin. (2) lit. a), art. 82 alin. (2) Cod

penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În rest sentința să fie menținută fără modificări.

3.2 Inculpatul Sprincean V.M. în apelul său a solicitat casarea sentinței, în partea condamnării lui în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul că înțelegerea prealabilă a săvârșirii tâlhăriei nu este demonstrată prin probe, sentința este bazată pe declarațiile martorului Bursacovschi I. care nu a fost audiat în instanța de judecată, aprecierea eronată a probelor administrate la caz, nulitatea procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21 ianuarie 2011, probele anexate la dosar nu confirmă direct săvârșirea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2013, apelurile declarate au fost admise, casată sentința în privința lui Sprincean V.M. în partea condamnării în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod Penal și în partea pedepsei, pronunțată o hotărâre nouă în această parte, prin care Sprincean V.M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă. În rest sentința a fost menținută fără modificări.

Instanța de apel în motivarea soluției sale a menționat, că potrivit Recomandării nr.51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al articolului 188 alin.(1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, se impune recalificarea faptei inculpaților din articolul 188 alin.(2), lit. b), f) Cod penal în 187 alin.(2), lit. b), f) Cod penal.

În rezultatul acțiunilor, inculpații Sprincean V.M. și Cotorcea S.G., în scopul acaparării bunurilor, au aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și, conform recomandărilor oferite de CSJ, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa inculpaților pentru infracțiunea de jaf, instanța de apel a luat în considerație prevederile din articolele 7, 61, 75, 82 Cod penal și, în context a considerat oportun aplicarea închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale speciale - 187 alin.(2), lit. b), f) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate de procuror ce vizează pedeapsa, instanța de apel le-a considerat întemeiate, dat fiind că la aplicarea pedepsei inculpatului au fost încălcate principiile individualizării pedepsei prevăzute la articolul 82 alin.(2) Cod penal, ce reglementează aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni.

S-a constatat cu certitudine, că inculpatul Sprincean V.M., conform art. 34 alin.(2) lit. a) Cod penal, dispune de recidivă periculoasă și, potrivit art. 82 alin.(2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Cu privire la motivele ce vizează achitarea, acestea s-au apreciat ca fiind nefondate. Instanța de apel a considerat că urmărirea penală și judecata în fond s-

au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, criticile cu privire la încălcările drepturilor procesuale pretinse, comise de organul de urmărire penală și instanța de judecată, în acest sens, în opinia instanței de apel, nu sânt relevante și argumentate.

Din conținutul apelului inculpatului nu se desprinde vre-un motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu casarea sentinței atacate și achitarea inculpatului.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă cu recurs ordinar de către avocatul Catană Eugeniu, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, invocând că:

- la baza hotărârii de condamnare au fost puse probe eronat apreciate,
- instanța nu s-a expus asupra argumentului invocat în apel privind legalitatea efectuării recunoașterii a persoanei după fotografie,
- instanța de apel și procurorul ilegal au respins demersul de audiere a martorilor Iordache Z.G., Vîlceav A. și părții vătămate Văicar R.,
- hotărârea de condamnare este bazată pe presupuneri.

6. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Analizînd textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul contestă hotărârile judecătorești adoptate pe caz numai în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În cazul supus judecării Colegiul constată că, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat just conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate a acestora în textul deciziei instanței de apel, concluzionând că prima instanță s-a ocupat în mod judicios cu această activitate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, î-și formează o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt și de drept, similară cu cea constatată de prima instanță cu privire la existența infracțiunii, la vinovăția inculpatului, la calificarea faptei reținute în sarcina inculpatului, la pedeapsa aplicată inculpatului, la alte împrejurări relevante în cauză.

Pe această linie de idei, Colegiul consideră că instanța de apel a apreciat just probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, care sânt admisibile și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nefiind incident la caz argumentul recurentului cu privire la bazarea hotărârei de condamnare pe presupuneri.

În acest context, în viziunea Colegiului, instanța de apel în mod just a considerat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare: procesul-verbal de audiere a părții vătămate Văicar R. la judecătorul de instrucție, procesul –verbal de audiere a martorului Tacuș V., ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 13.01.2012, ordonanța de anexare a corpurilor delictive, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 13.01.2012, procesul-verbal de audiere a martorului Grișciuc, Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 26.01.2012, procesul-verbal de audiere a martorului Bîrcă M.G., raportul de expertiză medico-legală 32887D din 13.12.2011, ordonanța și procesul-verbal de percheziție din 29.01.2011, încheierea judecătorului de instrucție din 30.11.2011, declarațiile martorului Bursocovschi. În atare situație, starea de fapt constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, concluzie corect susținută de către instanța de apel.

Colegiul cu referire la argumentul recurentului, precum instanța de apel și procurorul ilegal au respins demersul de audiere a martorilor Iordache Z.G., Vîlceav A. și părții vătămate Văicar R., consideră necesar de menționat că, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel partea vătămată Văicar R. a fost citată, fapt confirmat prin avizul de recepție din: 11.01.2013 (f.d.256, v.11), 20.03.2013 (f.d.273, v.11). De asemenea, Colegiul, verificând materialele cauzei constată că, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond partea vătămată, fiind cetățean al României, a solicitat dispunerea judecării cauzei penale în lipsa lui (f.d.106, v.10). Iar la ședința

de judecată în instanța de apel din 08.04.2013, instanța, punînd în discuție posibilitatea judecării cauzei în absența părții vătămate Văicar R., avocatul și inculpatul, ambii fiind prezenți, au considerat posibilă judecarea cauzei (f.d.73, v.11).

În privința respingerii demersului de audiere a martorilor Iordache Z.G. și Vîlceav A. Colegiul atenționează că, aceștia în cadrul examinării cauzei în instanța de apel au fost citați legal, fapt confirmat prin citație din: 18.05.2013 (f.d.37, 40, v.11) – recepționată de Iordache Z.G., 05.06.2013 (f.d.49, v.11), 04.10.2013 (f.d. 56, 57 v.11)– înmînată prin intermediul avocatului inculpatului. La ședința de judecată în instanța de apel din 08.04.2013, inculpatul a solicitat amînarea ședinței de judecată din lipsa martorilor Iordache Z.G., Vîlceav A. și Tacuș V.(f.d.74, v.11). Instanța audiind opinia participanților la proces a admis cererea inculpatului, cu citarea martorilor (f.d.74-verso, v.11). Astfel, la ședința din 20.05.2013, martorul Tacuș V., a fost escortat și audiat (f.d.74-verso, v.11). La aceeași ședință de judecată, apărătorul inculpatului a solicitat iarăși amînarea ședinței de judecată din lipsa martorilor Iordache Z.G. și Vîlceav A., menționînd: *„Nu cunosc motivul neprezentării acestora, deoarece personal le-am înmînat citația, solicit citarea repetată a acestora”*. Instanța a admis cererea înaintată, și a amînat din nou judecarea cauzei pentru data de 26.06.2013, cu citarea repetată a acestora (f.d.74-verso-75, v.11). La ședința de judecată din 26.06.2013, martorii în cauză nu s-au prezentat, apărătorul inculpatului iarăși a solicitat amînarea judecării cauzei cu citarea repetată a acestora. Instanța a admis cererea și a amînat judecarea cauzei pentru data de 05.07.2013, cu acordarea posibilității avocatului inculpatului de a anunța personal martorii în cauză (f.d.75-verso, v.11). La aceeași ședință de judecată instanța de apel a adoptat încheierea privind aducerea silită a acestor martori, care a fost expedită pentru executare Comisariatului de poliție s. Centru, mun. Chișinău (f.d.51, 52, v.11). La ședința de judecată din 05.07.2013, martorii în cauză nu s-au prezentat, și instanța de apel prin încheiere dispune aducerea silită a acestora (f.d.76, v.11). La ședința de judecată din 11.11.2013, martorii, nefiind prezenți, instanța pune în discuție posibilitatea judecării apelului în lipsa martorilor citați legal: procurorul a considerat *„posibil deoarece, martorii Iordache Z.G. și Vîlceav A. au fost citați legal și de la poliție a parvenit informația, potrivit căreia este imposibilă aducerea forțată a acestora”*, și inculpatul a considerat posibil de examinat. Instanța a dispus *„a continua judecarea cauzei în apel în lipsa martorilor Iordache Z.G. și Vîlceav A., care au fost citați legal și de la poliție a parvenit informația, potrivit căreia este imposibilă aducerea forțată a acestora. Totodată, partea apărării a inculpatului Sprincean, care a cerut audierea martorilor respectivi, n-a întreprins măsurile necesare pentru a asigura prezența martorilor în ședința de judecată”*(f.d.77, v.11).

Din materialul existent la dosarul cauzei Colegiul reține că, partea vătămată și martorii Iordache Z.G. și Vîlceav A. au fost citați în fața instanței de apel cu

respectarea dispozițiilor legale în materie și utilizarea mijloacelor posibile legale în asigurarea prezenței lor, nefiind incident la caz argumentul invocat.

În opinia Colegiului nu este întemeiată și critica recurentului, prin care se tinde la aprecierea eronată a probelor, deoarece instanța de apel, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, a admis demersul apărătorului inculpatului cu audierea suplimentară, dând citire materialelor cauzei, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a menținut starea de fapt și vinovăția inculpatului Sprincean V.M. stabilită de instanța de fond.

Instanța de fond a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că instanța de apel corect a concluzionat precum la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

De asemenea, Colegiul reține, că instanța de apel în mod corect a apreciat și a constatat că în cazul supus judecării sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale și luând în considerație Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al articolului 188 alin.(1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, întemeiat a recalificat acțiunile inculpatului din articolul 188 alin.(2), lit. b), f) Cod penal în 187 alin.(2), lit. b), f) Cod penal.

Astfel, instanța de apel just a conchis că, în rezultatul acțiunilor, inculpații Sprincean V.M. și Cotorcea S.G., în scopul acaparării bunurilor, au aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și, conform recomandărilor oferite de CSJ, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf. Pe această linie de considerente, cerința de achitare de către instanța de apel corect a fost apreciată ca neîntemeiată.

Cu privire la afirmația recurentului precum instanța nu s-a expus asupra argumentului invocat în apel privind legalitatea efectuării recunoașterii a persoanei după fotografie, Colegiul constată că în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală sau la etapa terminării urmăririi penale și luării de cunoștință cu materialele cauzei inculpatul și apărătorul acestuia nu au avut obiecții referitor la acțiunile de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.251 alin.(4) Cod de procedură

penală și nu au depus vreo plîngere privind recunoașterea nulității actelor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale la judecătorul de instrucție, în conformitate cu prevederile art.313 Cod de procedură penală, fiind invocată nulitatea actului procedural abia la etapa examinării apelului.

Astfel, Colegiul consideră justă concluzia instanței de apel precum urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări grave, care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, criticile cu privire la încălcările drepturilor procesuale pretinse, comise de organul de urmărire penală și instanța de judecată, în acest sens, nu sînt relevante și argumentate. După cum rezultă din lucrările dosarului, atât organul de urmărire penală și procurorul, cât și prima instanță, s-au ocupat în mod eficient cu această activitate, acordând deplină relevanță prevederilor legale ce reglementează desfășurarea procesului penal, prin prisma respectării drepturilor și obligațiilor inculpaților, prevăzute la art. 66 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia procedurilor efectuate în cauză, a apreciat justificat că în cursul procesului penal inculpatul a beneficiat de dreptul la un proces echitabil, fiind respectate prevederile legale referitoare la competența după materie și după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în ședința de judecată, inclusiv la asigurarea participării apărătorului ce reprezintă interesele inculpaților.

Totodată, Colegiul subliniază, că la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, astfel Colegiul constată că, erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit, astfel hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Reieșind din textul recursului declarat se întrevide temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La acest capitol Colegiul penal lărgit remarcă faptul că temeiul invocat de recurent că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel” nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către apărătorul inculpatului în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârilor contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul, Catană Eugeniu, în numele inculpatul Sprincean Valerii Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2013 și sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 03 august 2012, în cauza penală în privința lui, **Sprincean Valerii Mihail**, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 03 iunie 2014, ora 09.50.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti